

Coincidències

Julio Anguita va venir a Catalunya la setmana passada a defensar els seus punts de vista, i sobre això ja se n'ha parlat i escrit molt. Jo només voldria aprofitar aquest espai per posar sobre la taula una sèrie d'informacions que poden ajudar el lector a fer-se una composició de lloc més ajustada.

El líder d'Izquierda Unida va parlar a la Universitat Autònoma de Barcelona dimecres al matí, i a la tarda ho va fer a les Cotxeres de Sants. Aquest segon acte havia estat organitzat per dues revistes en llengua castellana que s'editen a Barcelona: *El Viejo Topo*, que dirigeix Miquel Riera, i *Mientras Tanto*, una revista de pensament d'orientació marxista (que per cert, no dirigeix Francisco Fernández Buey com jo mateix afirmava per error la setmana passada en la pàgina 11 d'EL TEMPS. *Mientras Tanto* no té director i és conduïda per un consell editorial del qual Fernández Buey és membre).

Coincidència: les revistes que porten Anguita a Barcelona són les mateixes que, en col·laboració amb els promotors del "Manifiesto por la Tolerancia y contra la Discriminación" de 1994, organitzen el mes de desembre que ve un congrés per debatre la política lingüística de la Generalitat de Catalunya. El "Manifiesto", recordem-ho, proposa xarxes escolars separades en funció de la llengua materna i fa una desqualificació frontal de la política de normalització lingüística seguida fins al moment amb un consens social i polític aclaparador dins de Catalunya.

Coincidència: a les Cotxeres, assegut al costat d'Anguita, hi havia precisament el director d'*El Viejo Topo*, Miquel Riera, una persona que els darrers mesos ha sintonitzat molt amb les posicions de l'Asociación por la Tolerancia y Contra la Discriminación, els dirigents de la qual han comparat públicament la situació d'avui a Catalunya amb el clima de persecució que es vivia a l'Alemanya nazi dels anys trenta.

Coincidència: la persona que es va posar en contacte amb la direcció de les Cotxeres de Sants per demanar la sala on Anguita havia de fer el seu míting és Alfred

Clemente, destacat dirigent de l'anomenat sector anguitista d'Iniciativa per Catalunya. Vegem quines són les opinions de Clemente pel que fa a la qüestió lingüística, expressades en una entrevista que li vaig fer fa uns mesos i que tinc enregistrada:

"Algunes associacions de defensa del castellà, o del bilingüisme, han comès l'error de permetre que se'ls acusés de llerrouxisme o espanyolisme i de dretes, no s'han desmarcat prou de la dreta [...]. L'acusació d'espanyolista és inevitable, però això és un problema d'assumir-ho amb tranquil·litat [...]."

"En el futur el tema de la llengua no es podrà resoldre de la mateixa manera que s'està fent ara, malgrat que el PP o el Vidal-Quadras són uns elements que ajuden Pujol [en el moment de l'entrevista V.Q. encara manava al PP de Catalunya]. Mentre el problema sigui plantejat per Vidal-Quadras, serà un avantatge per a Pujol, però això deixarà de ser així."

"Per què al Parlament de Catalunya no intervé mai ningú en llengua castellana? Què passaria, seria una heretgia? Al Parlament de Catalunya hi havia obrers que parlaven castellà. Ara, o bé no n'hi ha, o bé els que hi ha no són representatius de la realitat."

"Em sembla un error garrafal fer un partit [es refereix a un partit nou] al voltant del tema

de la llengua, perquè encara que diguessin que són progressistes el que comptaria seria el component lingüístic [...] Tot el que no sigui anar a reforçar IC és un error. Per això penso que seria important que el PCC entrés en IC, i que sectors d'aquests [es refereix als promotors del Manifiesto] també ho fessin".

Coincidència: en l'acte d'Anguita a les Cotxeres de Sants l'Asociación por la Tolerancia va muntar una paradedeta per distribuir la seva propaganda. L'organització no ho va impedir, però bona part del públic els va xiular i increpar. Segurament hi ha molts comunistes catalans de bona fe que no volen que el PSUC es dissolgui i que volen que al Principat hi hagi un partit comunista clar. Però que vagin amb compte: poden ser instrument d'una estratègia que no té res a veure amb la reconstrucció nacional de Catalunya. Res a veure. ■

EDUARD VOLTAS

"Hi ha molts comunistes catalans que volen un partit comunista al Principat. Però, compte, poden ser instrument d'una estratègia que no té res a veure amb la reconstrucció nacional de Catalunya."